

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 228/2020
25.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгана Генев, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства правде, Првог основног суда у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о захтеву Првог основног суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, на седници одржаној 25.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Други основни суд у Београду за одлучивање у овој правној ствари.

Образложење

Првом основном суду у Београду поднета је тужба тужиоца, против тужене, ради накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року у поступку Првог основног суда у Београду И 5966/13.

Први основни суд у Београду је, у прилогу акта Прр 465/20 12.11.2020. године, Врховном касационом суду поднео захтев за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари. У захтеву је навео да је том суду поднета тужба против тужене Републике Србије, Министарства правде, Првог основног суда у Београду, ради накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року у поступку тог суда, па налази да су се тиме стекли услови из члана 62. ЗПП.

Одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је захтев основан.

Према одредби члана 62. Закона о парничном поступку, највиши суд одређене врсте у Републици Србији може на захтев надлежног суда одредити да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд са његовог подручја, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други важни разлози.

На основу ове одредбе може бити одређено поступање другог суда, али који је стварно надлежан за поступање у предмету, под условом да суд који је по закону месно надлежан, није у могућности да поступа у конкретном предмету (нужна делегација) или ако његово поступање није сврсисходно (сврсисходна делегација).

По налажењу Врховног касационог суда у конкретном случају су испуњени услови из члана 62. ЗПП, односно постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, с обзиром да разлози изнети у захтеву указују да ће се поступак лакше спровести пред другим стварно надлежним судом, због чега је и одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић